

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/104/2022
Identifikačné číslo spisu:	4312205406
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4312205406.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ M. F., narodenej Y. 2/ F. X., narodenej Y. 3/ V. X., narodeného Y..., 4/ P. F., narodeného Y. 5/ F. A., narodeného Y. 6/ K. I., H. Y., 7/ Q. F., narodeného Y., 8/ F. G., narodeného Y. 9/ V. X., narodeného Y. 10/ V. J., narodeného Y. E., žalobcovia 1/ až 5 a 7/ až 10/ zastúpení Mgr. Ivanom Puškáčom, advokátom so sídlom v Leviciach, Mochovská 2995/12, proti žalovanému Ochrana a bezpečnosť SE, a.s., so sídlom časť Mochovce 104, 935 32 Kalná nad Hronom, IČO: 36 560 791, zastúpený Vojčík & Partners, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Rázusová 13, IČO 36 866 563, o neplatnosť skončenia pracovných pomerov dohodou, o určenie trvania pracovného pomeru, o náhradu mzdy, o výkonnostný príplatok, o ochranu osobnosti a o nemajetkovú ujmu, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. marca 2017 sp.zn. 25CoPr/10/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcov 1/ až 3/ o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. februára 2016, č. k. 11Cpr/1/2012-630 žalobu žalobcov 1/ až 5/ a 7/ až 10/.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v 1. až 5. rade a v 7. až 10. rade v žiadali, aby súd rozhodol, že: 1. Skončenie pracovných pomerov žalobcov v 1. až 10. rade dohodou zo dňa 27.1.2012 uzavretou so žalovaným je neplatné a ich pracovný pomer trvá aj naďalej. 2. Žalovaný je povinný doplatiť žalobcom náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku za obdobie 9 mesiacov počínajúc odo dňa doručenia oznámenia podľa ust. § 79 Zákonníka práce, takto: Žalobkyni 1/ rade vo výške 6405,75 eura, žalobkyni v 2. rade 6999,21 eura, žalobcovi v 3. rade 6869,25 eura, žalobcovi v 4. rade 6960,87 eura, žalobcovi v 5. rade 6792,66 eura, žalobcovi v 7. rade 6836,85 eura, žalobcovi v 8. rade 6752,07 eura, žalobcovi v 9. rade 6763,32 eura, žalobcovi v 10. rade 6622,83 eura. 3. Žalovaný je povinný doplatiť žalobcom výkonnostný príplatok za mesiac január 2012 ako jednotnú sumu vo výške 70 eur každému zo žalobcov. 4. Žalovaný je povinný zverejnením informácie prostredníctvom A. odvolať svoje tvrdenie o tom, že zodpovední boli v súvislosti s krádežou medi prepustení, a to rovnakým spôsobom

ako prebehlo zverejnenie pôvodnej informácie. Opravu musí žalovaný riadne odôvodniť vysvetlením, v ktorom uvedie minimálne text označený boldom: "Dňa X.. uverejnila naša televízia šot, v ktorom sme divákov informovali o krádeži medi v super strážených F.. Hovorkyňa Slovenských elektrární uviedla, že v súvislosti s touto krádežou boli už prepustení viacerí zamestnanci. Zamestnávateľ Ochrana a bezpečnosť Slovenských elektrární, a.s. so sídlom v Mochovciach oznamuje, že všetci zamestnanci, ktorí boli dňa 27. januára 2012 prepustení, resp. presnejšie, s ktorými bol skončený pracovný pomer dohodou, neboli v žiadnom prípade zodpovední za krádež medi z priestorov kontrolovaného pásma jadrovej elektrárne a nikto nemôže ich mená s touto ani inou krádežou alebo akýmkoľvek porušovaním pracovnej disciplíny spájať." Zamestnávateľ OaBSE sa týmto všetkým svojim bývalým zamestnancom zároveň ospravedľňuje."5. Žalovaný je povinný za poškodenie dobrého mena a povesti žalobcov zaplatiť každému zo žalobcov náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo výške sedem mesačného priemerného zárobku, konkrétne takto: žalobkyni v 1. rade 4982,25 eura, žalobkyni v 2. rade 5443,83eura, žalobcovi v 3. rade 5342,75 eura, žalobcovi v 4. rade 5414,01 eura, žalobcovi v 5. rade 5283,18 eura, žalobcovi v 7. rade 5317,55 eura, žalobcovi v 8. rade 5251,61 eura, žalobcovi v 9. rade 5260,36 eura, žalobcovi v 10. rade 5151,09 eura. 6. Sumarizujúc nároky žalobcov pod bodmi 2),3) a 5) tohto rozhodnutia je žalovaný povinný zaplatiť každému zo žalobcov spolu sumu vo výške: Žalobkyni v 1. rade 11458 eur, žalobkyni v 2. rade 12513,04 eura, žalobcovi v 3. rade 12282 eur, žalobcovi v 4. rade 12444,88 eura, žalobcovi v 5. rade 12145,84 eura, žalobcovi v 7. rade 12224,40 eura, žalobcovi v 8. rade 12073,68 eura, žalobcovi v 9. rade 12093,68 eura, žalobcovi v 10. rade 11843,92 eura, a to všetko vrátane úrokov z omeškania 9% ročne počínajúc 1.aprílom 2012 do právoplatnosti záverečného rozsudku vo veci.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa v 1. rade uzavrela pracovnú zmluvu so žalovaným dňa 30.12.2004 na dobu neurčitú s dohodnutým druhom práce: strážnik jadrových zariadení v oddelení 1121 spoločnosti, s miestom výkonu práce lokalita Atómové elektrárne Mochovce. V pracovnej zmluve je uvedená dohodnutá tarifná mesačná mzda a je uvedené, že mesačná mzda a všetky ďalšie peňažné pôžitky na výplatu ktorých vznikne zamestnancovi nárok počas doby trvania jeho pracovného pomeru v spoločnosti, budú vyplácané v lehote ich splatnosti na ním určený bankový účet. Žalobkyňa v 2. rade uzavrela pracovnú zmluvu so žalovaným dňa 30. 12. 2004 na dobu neurčitú s dohodnutým druhom práce: strážnik jadrových zariadení v oddelení 1121 spoločnosti, s miestom výkonu práce lokalita Atómové elektrárne Mochovce. V pracovnej zmluve je uvedená dohodnutá tarifná mesačná mzda a je uvedené, že mesačná mzda a všetky ďalšie peňažné pôžitky na výplatu ktorých vznikne zamestnancovi nárok počas doby trvania jeho pracovného pomeru v spoločnosti, budú vyplácané v lehote ich splatnosti na ním určený bankový účet. Žalobca v 3. rade uzavrel pracovnú zmluvu so žalovaným dňa 30.12.2004 na dobu neurčitú s dohodnutým druhom práce: strážnik jadrových zariadení v oddelení 1121 spoločnosti, s miestom výkonu práce lokalita Atómové elektrárne Mochovce. V pracovnej zmluve je uvedená dohodnutá tarifná mesačná mzda a je uvedené, že mesačná mzda a všetky ďalšie peňažné pôžitky na výplatu, ktorých vznikne zamestnancovi nárok počas doby trvania jeho pracovného pomeru v spoločnosti, budú vyplácané v lehote ich splatnosti na ním určený bankový účet. Každý zo žalobcov v 1. až 5. rade a 7. až 10. rade osobitne podpísal žiadosť o skončenie pracovného pomeru dohodou ku dňu 27.1.2012, datovanú dňom 27.1.2012. Tieto žiadosti boli podpisované u zamestnávateľa v uvedený deň, pričom text žiadostí bol napísaný žalovaným. Miesto žiadosti bolo uvedené podľa miesta bydliska toho ktorého zamestnanca. Každý zo žalobcov v 1. až 5. rade a 7.až 10. rade uzavrel so žalovaným osobitne písomnú dohodu o skončení pracovného pomeru dňa 27.1.2012. Jednotlivé dohody boli podpísané zamestnancom a za žalovaného predsedom predstavenstva Ing. P. H. a podpredsedom predstavenstva D.. J. Q.. Každá z dohôd o skončení pracovného pomeru obsahuje text v tomto znení: 1. Zamestnanec a zamestnávateľ sa na základe žiadosti zamestnanca zo dňa 27.1.2012 navzájom dohodli na skončení pracovného pomeru podľa ustanovenia § 60 Zákonníka práce - dohodou. 2. Pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa skončí dňom 27.1.2012. 3. Ku dňu skončenia pracovného pomeru je zamestnanec povinný vysporiadať záväzky voči spoločnosti, vrátane vybavenia výstupných formalít. 4. Dohoda o skončení pracovného pomeru je vyhotovená v dvoch exemplároch, z ktorých jedno vyhotovenie po jej podpísaní prevzal zamestnanec. Dátum a miesto je uvedené: V Mochovciach, dňa 27.1.2012. Zo zápisnice zo zasadnutia vedenia spoločnosti k prerokovaniu porušenia pracovnej disciplíny zamestnancami spoločnosti zo dňa 26.1.2012 zistil, že predmetom zasadnutia bola potreba riešiť zistené porušenie pracovnej disciplíny zamestnancami

spoločnosti s SE, a.s. Atómová elektrárň Mochovce, ktorého sa dopustili tým, že nedodržali pracovný postup stanovený v prevádzkovom predpise 7. 02/05 - Karta strážneho stanoviska číslo 8 - Vstup do kontrolovaného pásma hlavného a výrobného bloku M. tým, že nevykonali obchádzku podľa záznamu obchádzkovej činnosti v rozsahu predpísaného plánu obchádzok, respektíve nevykonali obchádzku vôbec. Riaditeľ spoločnosti D.. P. H. konštatoval, že tieto porušenia pracovnej disciplíny je potrebné riešiť a stanoviť postihy pre jednotlivých zamestnancov, ktorí porušili pracovnú disciplínu. Výkonný riaditeľ D.. H. B. vyslovil názor, že je potrebné vymedziť podstatu predmetného porušenia pracovnej disciplíny a vymedziť postih za toto porušenie. Na základe diskusie k týmto otázkam bol prijatý tento záver: podľa stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa zamestnancom, ktorí porušili pracovnú disciplínu uložia tieto sankcie (postihy): 1. za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny - neplnenie výkonu strážnej služby do 40% - nepriznanie výkonnostnej osobnej odmeny (VOO) na obdobie od 3 do 6 mesiacov a upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny a možnosť výpovede. Sú to nasledovní zamestnanci: F. Q., A. V., F. B., A. X.. 2. Za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny - neplnenie strážnej služby nad 40% - 70%, nepriznanie výkonnostnej osobnej odmeny (VOO) na obdobie 6 mesiacov, preradenie na menej platenú funkciu strážnika nejadrového zariadenia a upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny a možnosť výpovede. Sú to nasledovní zamestnanci: T. K., V. O., K. A., F. R., D. F., F. R., V. R.. 3. za závažné porušenie pracovnej disciplíny - neplnenie výkonu strážnej služby nad 70% - skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce. Sú to nasledovní zamestnanci: Bc. J. K., P. X., K. I., V. X., P. F., F. X., Q. F., M. F., F. A., F. G., U. B., V. X., V. J.. Porušenie pracovnej disciplíny s jednotlivými zamestnancami sa prerokuje dňa 27.1.2012 a to tak, že porušenie pracovnej disciplíny so skupinou č. 1 a 2 prerokujú vedúci oddelenia fyzickej ochrany lokality Mochovce (FO EMO) a vedúci odboru FO a porušenia pracovnej disciplíny so skupinou číslo 3 prerokuje, oboznámi zamestnancov s dôvodmi výpovede a umožní vyjadriť sa k nim, komisia v zložení riaditeľ spoločnosti, výkonný riaditeľ pre organizáciu a riadenie fyzickej ochrany a právnik spoločnosti. Zamestnancom skupiny č. 3, ktorí porušili pracovnú disciplínu závažným spôsobom, sa navrhne skončenie pracovného pomeru dohodou, ako je to v spoločnosti obvyklé. Riaditeľ spoločnosti uložil D.. K. X., vedúcej odboru ekonomiky, ľudských zdrojov a prípravy a D.. J. Q., podpredsedi predstavenstva a vedúcemu odboru služieb pripraviť pre zamestnancov, ktorí porušili pracovnú disciplínu závažným spôsobom, dohody o skončení pracovného pomeru, ktoré im budú predložené pri prerokovaní porušenia pracovnej disciplíny dňa 27.1.2014 a v prípade, že neuzavrú dohody o skončení pracovného pomeru, pripraviť výpovede z pracovného pomeru za závažné porušenie pracovnej disciplíny tak, aby mu boli doručené do 31.1.2012. Na zasadnutí boli prítomní D.. P. H., predseda predstavenstva a riaditeľ spoločnosti, D.. J. Q., podpredseda predstavenstva a vedúci odboru služieb, D.. H. B., výkonný riaditeľ pre organizáciu a riadenie fyzickej ochrany, D.. K. X., vedúca odboru ekonomiky, ľudských zdrojov a prípravy, P. F. A., advokát, právny zástupca spoločnosti OaBSE. Zo záznamov o porušení pracovnej disciplíny žalobcov v 1.až 5. rade a 7.až 10. rade vyplýva, že každý záznam obsahuje okrem iného priezvisko a meno zamestnanca, meno, útvar a podpis zamestnanca, ktorý záznam vystavil, kde je uvedené: V. B., vedúci oddelenia FO F., Vymedzenie podstaty porušenia pracovnej disciplíny, kde je uvedené: v nižšie uvedených dňoch, ste nedodržali predpísaný pracovný postup stanovený v PP -7. 02/05 -Karta strážneho stanoviska číslo 8 - Vstup do kontrolovaného pásma HVB (EMO) tým, že ste nevykonali obchádzku podľa záznamu obchádzkovej činnosti v rozsahu podľa predpísaného plánu obchádzok, respektíve ste obchádzku vôbec nevykonali, čím ste sa dopustili porušenia pracovnej disciplíny podľa Pracovného poriadku SM - 5. 02, bod 5.2.4 . Ďalej sú uvedené dátumy, časové obdobia a údaj obchádzka nevykonaná alebo obchádzka nevykonaná v plnom rozsahu. Ako prílohy sú uvedené: Fotokópia plánu obchádzkovej činnosti, Fotokópie príslušných záznamov obchádzkovej činnosti, Fotokópie príslušných záznamov Knihy evidencie služieb strážneho stanoviska č. 8, Príslušné výpisy Vašich prechodov cez technické prostriedky fyzickej ochrany SE EMO. V ďalšej časti je priestor pre vyjadrenie zamestnanca k porušeniu pracovnej disciplíny a pre podpis zamestnanca. Na konci záznamu je v zátvorke uvedené, že v prípade, že sa zamestnanec odmietne vyjadriť, prípadne podpísať, túto skutočnosť vystavujúci zaznačí do vyjadrenia a podpíše sa.

1.3. V zázname o porušení pracovnej disciplíny žalobkyne v 1. rade sú uvedené nevykonané obchádzky v dňoch 28.11.2011 - v troch časových obdobiach, 19.12.2011, 20.11.2011. Vo vyjadrení zamestnankyne je uvedené: Ja som nechcela chodiť do KP, len som chcela vyhovieť veliteľovi, lebo mi povedal, že nemá dosť ľudí. Pre mňa je KP deprimujúce prostredie. Vyjadrenie nie je zamestnankyňou

podpísané. V zázname o porušení pracovnej disciplíny žalobkyne v 2. rade sú uvedené nevykonané obchádzky v dňoch 26.11.2011 v dvoch rôznych časových obdobiach, 29.11.2011, 30.11.2011, 3.12.2011, 4.12.2011 - v dvoch rôznych časových obdobiach, 11.12.2011, 12.12.2011 - v dvoch rôznych časových obdobiach, 30.12.2011 v troch rôznych časových obdobiach. 25.11.2011 je uvedená obchádzka nevykonaná v plnom rozsahu. Vo vyjadrení zamestnankyne je uvedené: Moje obchádzky sú vykonávané nepravidelne alebo vôbec nie, pretože som chránila svoje zdravie, nakoľko sme boli nútení tráviť v priestoroch s možnou kontamináciou zbytočne dlhú dobu a to aj do priestorov, kde sa svietilo červené výstražné svetlo ale je to na trase obchádzky. Uznávam svoju chybu, ale nebolo to naschvál. A neviem ani z akého dôvodu sme boli vyšetrovaní. A čítacie zariadenia v KP nie vždy fungujú stopercentne. Vyjadrenie je zamestnankyňou podpísané. V zázname o porušení pracovnej disciplíny žalobcu v 3. rade sú uvedené nevykonané obchádzky v dňoch 11.12.2011, 12.12.2011, 14.12.2011 - v troch časových obdobiach, 30.12.2011 - v dvoch časových obdobiach. Vo vyjadrení zamestnanca je uvedené: Obchádzky som vykonával nepravidelne, s tým, že som si chránil zdravie, mali sme zbytočne dlhé obchádzky v ionizačnom prostredí, keď všade sa uvádza, čím menej sa zdržiavať v tom prostredí, 30.12.2011 som vykonal všetky obchádzky, čítacie zariadenia nefungujú na 100%. Vyjadrenie je podpísané zamestnancom. U žalovaného viedla sa kniha evidencie služieb, Plán obchádzkovej činnosti k Prevádzkovému predpisu č. X. - str. stanovišťa č. 8 na dennú zmenu a na nočnú zmenu. Príslušné výpisy prechodov cez technické prostriedky fyzickej ochrany SE EMO týkajúce sa žalobcov v 1. až 5. rade a v 7. až 10. rade boli dané žalovanému zo Slovenských elektrární, a.s. Žalobcovia súdu predložili písomný prepis "A." Zdroj: P., T. L. X., ktorého znenie je nasledovné: Moderátor: Z atómovej elektrárne v Mochovciach zmizla takmer tona medených káblov. Páchateľom sa tak podaril nevidaný kúsok. Ide totiž o jeden z najstráženejších objektov na Slovensku, kde pri vstupe či odchode platia prísne bezpečnostné opatrenia, teda majú platiť. Redaktor: Zdá sa, že túto atómovú elektrárňu navštívil druhý C.. Je totiž prekvapujúce, že niekto zobral takmer až tonu káblov bez toho, aby si to všimli. Podľa muža, ktorý nás na celú vec upozornil, sa všetko prevalilo až neskôr pri kontrole skladu, z ktorého káble zmizli. Citát z emailu: Zistilo sa to až pri obhliadke priestorov kontrolovaného, keď sa našla izolácia z už spomínaného kábla. Pritom súkromná bezpečnostná služba stojí elektrárne nemalé peniaze. Redaktor: V atómovej elektrárni to pritom vyzerá ako na letisku. Ľudia sú prísne kontrolovaní a batožina skenovaná rovnako ako aj všetky prichádzajúce či odchádzajúce vozidlá. Je teda záhadou, ako sa niekomu podarilo ukradnúť 700 kilogramov medeného kábla. Citát z emailu: Bol vynesení z priestorov kontrolovaného pásma primárneho okruhu z blokov EMO1, 2, ktoré sú prevádzke až za hlavnú vrátnicu napriek všetkým bezpečnostným opatreniam. Redaktor: V zberných surovinách by takéto množstvo medi vykúpili približne za 3000 eur. Podľa hovorkyne elektrární išlo zhruba o metrové medené prúty nasekané z vyradených elektrických káblov. P., hovorkyňa, Slovenské elektrárne: Moli pripravené na odvoz do bežného odpadu a to zo skladu, ktorý sa nachádza mimo prevádzky. Táto udalosť nemala žiaden vplyv na bezpečnosť prevádzkovaných blokov elektrárne v Mochovciach. Redaktor: Podľa našich informácií riaditeľ vypísal trojtisícovú odmenu za pomoc pri odhalení páchatel'ov. Povráva sa, že v súvislosti s touto krádežou boli už prepustení aj viacerí zamestnanci. B. Potom ešte po zistení sme požiadali políciu o vyšetrovanie prípadu a prijali adekvátne opatrenia. B. B., hovorkyňa KR PZ Z.: V uvedenej veci sme prijali trestné oznámenie, ktoré prešetrujeme ako prečin krádeže. Redaktor: Ako sa vôbec mohla takáto krádež podať, sme sa nedozvedeli. Polícia však tento prípad stále vyšetruje. B.: V tomto štádiu vyšetrovania nie je možné k prípadu poskytnúť žiadne bližšie informácie. L. X., K.. Splnomocnená zástupkyňa žalobcov uviedla, že prepis získala od pani B. zo Slovenských elektrární, hovorkyne Slovenských elektrární.

1.4. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 18, § 19 ods.1 Zákonníka práce, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 59 ods. 1., § 60 ods. 1, § 60 ods. 2, 3, § 77, § 79 ods. 1, 2, § 80, § 118 ods.1, 2, § 118 ods. 2, 3, § 118 ods. 3 Zákonníka práce. Citoval Podnikovú kolektívnu zmluvu na rok 2011 - 2013 uzatvorenú medzi Základnou organizáciou Združenia odborárov jadrovej energetiky Slovenska pri SE - EMO a Ochranou a bezpečnosťou SE, a.s. Mochovce (ďalej aj "Kolektívna zmluva"), a jej § 20 ods.1 § 21 ods.1 § 22 ods. 2. Ďalej ustanoveniami § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 OZ, § 13 ods. 3 Zákonníka práce v znení platnom a účinnom v r. 2012, § 13 ods. 5 Zákonníka práce, v znení platnom a účinnom v roku 2012, § 9 ods. 1, 2, 3 § 11 ods. 1 § 2 a ods.1, § 2a ods. 2 zák. č. 365/2004 Z. z. Uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobcovia pracovali u žalovaného ako strážnici jadrových zariadení v oddelení 1121 s miestom výkonu práce lokalita Atómové

elektrárne Mochovce. U tohto zamestnávateľa pracovali od 30.12.2004. Dňa 27.1.2012 uzavreli so žalovaným, každý zvlášť, dohodu o skončení pracovného pomeru ku dňu 27.1.2012. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaného ku skončeniu pracovného pomeru so žalobcami viedlo porušenie pracovnej disciplíny žalobcami, ktorého sa podľa žalovaného dopustili tým, že v dňoch, ktoré žalovaný uviedol v záznamoch o porušení pracovnej disciplíny u toho-ktorého žalobcu, nedodrжали žalobcovia predpísaný postup stanovený v X. - Karta strážneho stanovišťa č. 8 - Vstup do kontrolovaného pásma HVB (EMO), nevykonali obchádzku podľa záznamu obchádzkovej činnosti v rozsahu podľa predpísaného plánu obchádzok, resp. obchádzku vôbec nevykonali. Takto vymedzené porušenie pracovnej disciplíny žalobcami žalovaný uviedol do Záznamu o porušení pracovnej disciplíny pre každého zo žalobcov osobitne. Žalobcom bolo oznámené, že sa majú dostaviť 27.1.2012 k žalovanému. Všetkým bolo uvedené najprv ústne, že porušili pracovnú disciplínu tým, že nechodili na obchádzky v kontrolovanom pásme. Boli im rozdelené záznamy o porušení pracovnej disciplíny. Každý zo žalobcov sa mal možnosť s obsahom vymedzeného porušenia pracovnej disciplíny v uvedenom zázname oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Každý zo žalobcov vyjadrenie do záznamu o porušení pracovnej disciplíny uviedol, okrem žalovaného v 9. rade, že všetci podpísali pred komisiou žiadosť o skončenie pracovného pomeru (vopred napísanú žalovaným) a dohodu o skončení pracovného pomeru. Z ich výsluchu vyplýva, že im bolo dané na výber buď skončenie pracovného pomeru dohodou alebo výpoveď, rozhodli sa pre dohodu. Žalobkyňa v 1. rade pred komisiou nebola, podpísala dohodu o skončení jej pracovného pomeru, ako aj žiadosti o skončenie pracovného pomeru. Ďalej súd prvej inštancie skúmal dohody o skončení pracovného ako dvojstranné právne úkony a dospel k záveru, že nešlo o nedovolený nátlak zo strany zamestnávateľa, ani o zneužitie výkonu práva na ujmu zamestnanca, ak žalovaný po tom, čo oznámil žalobcom, že považuje ich porušenie pracovnej disciplíny za závažné, zamestnávateľ v danej veci dal žalobcom na výber uzavretie dohody o skončení pracovného pomeru alebo výpoveď pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Za závažné porušenie pracovnej disciplíny žalovaný považoval nesplnenie si pracovných povinností žalobcov spočívajúce v nevykonaní obchádzok alebo v nevykonaní obchádzok v celom rozsahu v určitých termínoch tak, ako to bolo uvedené v záznamoch o porušení pracovnej disciplíny. I keď žalobcovia pociťovali konanie žalovaného ako nátlak, nešlo z jeho strany o bezprávnú vyhrážku, ak dal žalobcom na výber uzavretie dohody o skončení pracovného pomeru alebo výpoveď pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, keď toto právo mu vyplýva zo Zákonníka práce a výpoveď a dohoda smerujú k rovnakým právnym následkom, a to ku skončeniu pracovného pomeru. Zo strany žalovaného nešlo o vynucovanie si niečoho, čo by nebol oprávnený vykonať. Nebolo preukázané, že by jeho konanie malo povahu bezprávnej vyhrážky, že by hrozil žalobcom príp. im blízkym osobám ublížením na zdraví, značnou škodou a pod. Žalobcovia uviedli, že k takémuto konaniu nedošlo zo strany žalovaného. Z výsluchu žalobcov nevyplyva, že by si žalovaný vynucoval, aby podpísali dohodu o skončení pracovného pomeru, že by vyvíjal neprimeraný nátlak na žalobcov takým spôsobom, aby nemohli prejavíť svoju vôľu. Napriek tomu, že žalobcovia konali pod určitým tlakom, keď sa aj komisionálne riešilo porušenie ich pracovnej disciplíny a situácia bola pre nich stresujúca, nebolo to v takej intenzite, aby nemohli slobodne prejavíť svoju vôľu, či dohodu o skončení pracovného pomeru uzavruť alebo nie. Pritom pri porovnaní oboch možností skončenia pracovného pomeru, nie je možné usudzovať, že by v danom prípade žalobcovia konali k svojmu neprospechu, ak sa rozhodli predísť jednostrannému skončeniu pracovného pomeru výpoveďou. Pokiaľ žalobcovia uzavreli dohodu o skončení pracovného pomeru s poukazom na to, že žalovaný im oznámil, že ku skončeniu pracovného pomeru dochádza pre závažné porušenie pracovnej disciplíny a ak podľa nich v skutočnosti takýto dôvod pre skončenie pracovného pomeru nebol (žalobcovia uvádzajú, že k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny žalobcov nedošlo) nemohlo by ísť o bezprávnú vyhrážku, ale bol by odôvodnený záver, že žalobcovia konali v omyle. Z uvedených dôvodov dohodu o skončení pracovného pomeru uzavretú medzi žalobcami v 1. až 3. rade považoval za platnú a preto žalobu v časti o neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a o tom, že pracovný pomer naďalej trvá, ako aj v časti žaloby na náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov (bod 2 žaloby) žalobu zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 1, § 80 Zákonníka práce.

1.5. V časti týkajúceho sa nároku na výkonnostný príplatok za mesiac január 2012 uviedol, že výkonnostná osobná odmena sa poskytuje všetkým zamestnancom v evidenčnom stave a v pracovnom pomere odmeňovaných tarifnou odmenou vo výplatnom termíne za bežný mesiac. Za január 2012 ani jednému zo žalobcov nebol priznaný výkonnostný príplatok. Nenárokovateľná zložka mzdy je

charakteristická tým, že bez rozhodnutia zamestnávateľa má povahu len fakultatívneho plnenia, pričom túto povahu stráca a stáva sa nárokovateľnou zložkou mzdy v okamihu, keď zamestnávateľ rozhodne o jej priznaní zamestnancovi. To, či sa zamestnávateľ rozhodne priznať zamestnancovi výkonnostno-osobnú odmenu, záleží len na jeho úvahe. Žalovaný uviedol, že nepriznal výkonnostno-osobnú odmenu za mesiac január 2012 pre žalobcov v 1. až 3. rade, preto výkonnostná odmena povahu fakultatívneho plnenia nestratila a nárokovateľnou zložkou mzdy žalobcov sa nestala. Žalobcom v 1. až 3. rade nevznikol nárok na zaplatenie im výkonnostnej odmeny v uplatnenej sume. Preto žalobu v tejto časti zamietol.

1.6. V časti stanovenia povinnosti žalovanému zverejnením informácie prostredníctvom A. odvolať svoje tvrdenie, že zodpovední boli v súvislosti s krádežou medi prepustení a to rovnakým spôsobom ako prebehlo zverejnenie pôvodnej informácie súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia si žalobou tento nárok uplatnili s poukazom na to, že odvysielaním tejto relácie došlo k zásahu do ich osobnostných práv. V konaní svoje tvrdenie nepreukázali. Nebolo preukázané, že by žalovaný, osoby za neho konajúce uvádzali v uvedenej relácii nejaké tvrdenia. Z obsahu prepisu relácie nevyplýva, že by boli uvádzané, prezentované v relácii nejaké tvrdenia ako tvrdenia žalovaného. Žalovaný popieral, že by poskytol nejaké vyjadrenie pre odvysielanie tejto relácie. Z prepisu relácie vyplýva, že vystupovali v relácii moderátor, redaktor, P. B. ako hovorkyňa Slovenských elektrární, ďalej hovorkyňa KR PZ Z. a bol citovaný mail. Vetu: Povráva sa, že v súvislosti s touto krádežou boli už prepustení aj viacerí zamestnanci, uviedol podľa prepisu redaktor, nie hovorkyňa Slovenských elektrární, ako sa to v navrhovanom peticie žaloby uvádza. Žalovaný neuviedol tvrdenie o tom, že zodpovední boli v súvislosti s krádežou medi prepustení, ktorého odvolanie sa v žalobe uložením povinnosti navrhuje. Žalovaný nemôže byť osobou, ktorej by bolo možné uložiť povinnosť zverejnením informácie v televízii P. prostredníctvom T. už z dôvodu nedostatku rozhodovacích i technických podmienok pre uverejnenie navrhovanej informácie. Nemožno mu uložiť povinnosť, ktorej splnenie by malo závisieť od rozhodnutia tretej osoby (TV JH.), či takúto informáciu zverejní alebo nezverejní. Rozsudok by bol v danom prípade nevykonateľným. Z uvedených dôvodov žalobu v tejto časti, pokiaľ ide o povinnosť zverejnením informácie odvolať tvrdenia a v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy z tohto právneho titulu (ochrana osobnosti, poškodenie dobrého mena a povesti žalobcov) zamietol.

1.7. V časti uplatnenej nemajetkovej ujmy v dôsledku diskriminácie žalobcov pretože v rovnakej alebo porovnateľnej situácii skupine zamestnancov neboli ponúknuté dohody o skončení pracovného pomeru, neboli prepustení a ani sa nekonali s nimi monštruózne zhromaždenia spojené s prerokovávaním porušenia pracovnej disciplíny súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný preukázal, že rozdelenie zamestnancov do skupín vychádzalo len zo závažnosti porušenia pracovnej disciplíny, na základe čoho k jednotlivým zamestnancom rozdielne pristupoval. U žalobcov išlo o závažné porušenie pracovnej disciplíny, kým u ostatných zamestnancov išlo o menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobu zamietol, pretože žalovaný preukázal, že k diskriminácii žalobcov z nimi tvrdeného dôvodu nedošlo.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“), na odvolanie žalobcov rozsudkom z 8. marca 2017 sp. zn. 25CoPr/10/2016, potvrdil žalobou zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie, a preto na tieto poukázal. Ďalej na zdôvodnenie ich opodstatnenosti mimo iného uviedol: „Žalobcovia namietali platnosť dohôd o skončení pracovného pomeru z dôvodu neporušenia pracovnej disciplíny a nedostatku prejavu vôle. Súd prvej inštancie správne v dôvodoch písomného rozhodnutia na č. 36 citoval z rozhodnutia NS SR 4Cdo/306/2009 zo dňa 27.04.2011, na základe ktorých záverov dospel k zamietnutiu žaloby. Odvolací súd sa s jeho názorom plne stotožnil. Odvolací súd len dopĺňa správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a poukazuje na rozhodnutie NS SR 2Cdo/145/2011. Zo záverov rozhodnutia vyplýva, že ak zamestnávateľ prijme určité opatrenia na zabránenie ďalších porušení pracovnej disciplíny v presvedčení, že zamestnanec sa takéhoto porušenia dopustil, nemožno hovoriť o psychickom nátlaku, resp. vyhrážke zamestnávateľa. Rovnako NS ČR v rozhodnutí 21Cdo/1332/2001 konštatoval, že sa nejedná o bezprávnú vyhrážku a nemožno ani považovať za zneužitie výkonu práva na ujmu zamestnanca okolnosť, ak zamestnávateľ svoj návrh na rozviazanie pracovného pomeru dohodou odôvodní tým, že podľa jeho názoru sú tu dôvody, pre ktoré by mohol so zamestnancom pracovný pomer zrušiť okamžite: oznámením svojej pohnútky, ktorá ho

vedie ku skončeniu pracovného pomeru so zamestnancom totiž hrozí tým, čo je za účelom skončenia pracovného pomeru oprávnený podľa ustanovenia § 53 ods.1 písm. b) Zákonníka práce urobiť. Pri porovnaní oboch možností skončenia pracovného pomeru ponúknutím žalobcovi potom nemožno ani úspešne dôvodiť, že žalobca konal v dôsledku tiesne k svojmu neprospechu, ak sa rozhodol predísť jednostrannému skončeniu pracovného pomeru okamžitým zrušením a zvolil si možnosť skončiť pracovný pomer dohodou, teda spôsobom pre neho výhodnejším. Predmetom konania je neplatnosť dohôd o skončení pracovného pomeru a určenie, že pracovný pomer trvá. Predmetom konania nie je neplatnosť výpovede o skončení pracovného pomeru tak, ako žalobcovia v priebehu celého konania a v odvolaní stále poukazovali na neplnenie povinností žalovaného. Odvolací súd odvolacie dôvody žalobcov vzhľadom na predmet sporu považoval za irelevantné, a preto sa s nimi v dôvodoch rozhodnutia nezaoberal. Podstatou daného sporu je, že žalobcovia porušili pracovnú disciplínu, zamestnávateľ pred skončením pracovného pomeru im dal možnosť sa vyjadriť k porušeniu pracovnej disciplíny a dobrovoľne potom podpísali dohody o skončení pracovného pomeru. Dôvody ich odvolania, že pracovné povinnosti si plnili, potom neplnili, (lebo si chránili svoje zdravie) a v závere uznali, že ak by si ich neplnili, chýba na ich strane zavinenie je rozporuplné a nič nemeniace na skutočnosti, že zamestnávateľovi uznali porušenie pracovnej disciplíny a rovnako tak vypovedali pred súdom prvej inštancie, kde sa snažili svoje konania ospravedlniť tým, že chodili výťahom, chránili si zdravie. Súd prvej inštancie vykonal veľmi podrobné výsluchy strán sporu a dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 OSP a vo veci správne rozhodol, keď žalobu v tejto časti zamietol. Správne sa okrem žalobcami namietanými porušeniami pracovnej disciplíny vypořiadal aj s ich vôľovou zložkou skončiť pracovný pomer dohodou. ... Žalobcovia napadli rozsudok v druhom výroku zamietajúcej časti týkajúcej sa náhrady mzdy. V tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, pretože potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou. Tým žalobcom skončil pracovný pomer ku dňu uzavretia dohody o skončení pracovného pomeru. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy z titulu diskriminácie, pretože potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou a stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaný preukázal, že k diskriminácii žalobcov pri skončení pracovného pomeru nedošlo. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania."

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ až 5/ a 7/ až 10/ tvoriaci v spore samostatné procesné spoločenstvo. Súd prvej inštancie rozhodol právoplatne (30. októbra 2019 a 11. júna 2021) o zastavení dovolacieho konania žalobcov 4/, 5/ a 7/ až 10/ pre nezaplatenie súdnych poplatkov za podané dovolania (viď č.l. 927 a 970 súdneho spisu), preto v ďalšom dovolací súd rozhodoval o dovolaniach žalobcov 1/ až 3/, ktorí prípustnosť svojich dovolaní v zmysle § 420 písm. f) CSP odôvodnili spoločným (jedným) podaním (dovoláním). Dovolaná dovolateľov 1/ až 3/ (ďalej aj „dovolatelia“) je odôvodnené identickými dovolacími dôvodmi i návrhmi. Dovolatelia navrhli zrušiť rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Navrhli, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

3.1. Dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP (o nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorým mu malo byť znemožnené uskutočňovať procesné práva v miere dosahujúcej porušenie práv na spravodlivý proces) vymedzili všeobecným konštatovaním o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, jeho arbitrárnosti, nedostatočnom zistení skutkového stavu veci, nesprávnom hodnotení dôkazov, nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom (napr. o diskriminácii žalobcov, zásahu do ich práv na ochranu osobnosti v zmysle § 13 OZ, nerešpektovaní ich práv na ochranu osobných údajov a iné).

4. Žalovaný navrhol dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo

napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namieste je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domáť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

11. Dovolací súd považuje za prospešné opakovane pripomínať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), avšak len pri dovolacom dôvode (vade zmätočnosti) v zmysle § 420 písm. f) CSP, nie pri dovolacom dôvode v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

12. V dôsledku viazanosti dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dovolací súd neprejednáva (ex officio) dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatnený dovolací dôvod; ide o posilnenie dispozičného princípu v dovolacom konaní (deetatizáciu dovolania), pri plnom rešpektovaní autonómie a

zodpovednosti dovolateľa, pri rozhodovaní o tom, či podá dovolanie, aký dovolací dôvod uplatní a akým spôsobom ho vymedzí. S tým súvisí aj procesná pasívnosť dovolacieho súdu, ktorý pri prípadných vadách dovolania tieto pri riadnom zastúpení dovolateľa nenapráva.

13. Dovolací súd konštatuje aj to, že dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu typického „advokátskeho procesu“, a to nielen vzhľadom na znenie sporového poriadku. Spracovávanie dovolania a celkovej kvality zastupovania dovolateľa musí advokát, dovolateľ, ktorý má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, ale aj zamestnanec dovolateľa, ktorý je právnická osoba nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je teda podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

15. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15.1. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

15.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

15.3. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

15.4. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16. Dovolací súd cez prizmu v dovolaní uplatnených dovolacích námietok skúmal, či mohlo dôjsť k

dovolateli namietanej procesnej vade.

16.1. Žalobcovia 1/ až 3/ vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP všeobecne tvrdia, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené až arbitrárne.

16.2. Pokiaľ dovolutelia vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietajú nepreskúmateľnosť žalobu zamietajúceho rozsudku odvolacieho súdu k tomu dovolací uvádza, že odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o zamietnutí žaloby a neopodstatnenosti žalobcami podaného odvolania; odvolací súd konštatoval správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, správnosť na vec ním aplikovaných právnych noriem (§ 387 ods. 2 CSP). Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolutelov.

16.3. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súd vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k právnemu posúdeniu sporu. Prijaté rozhodnutie (stotožňujúc sa v plnom rozsahu so súdom prvej inštancie) odvolací súd odôvodnil najmä uzavretím platných dohôd o skončení pracovného pomeru medzi žalobcami 1/ až 3/ ako zamestnancami a žalovaným ako zamestnávateľom, konštatovaním o preukázaní, že pri skončení pracovného pomeru k diskriminácii žalobcov 1/ až 3/ nedošlo (v podrobnostiach viď č. I. 745 a 748 spisu). Dovolací súd nezdieľa názor žalobcov 1/ až 3/, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, či arbitrárny.

16.4. Nesúhlas dovolutelov s tým ako súdy vyhodnotili jednotlivé dôkazy nezakladá dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP. Úvahy súdov pri hodnotení dôkazov nepreukazujú, aby išlo o prípad extrémneho nesúladu medzi skutkovými zisteniami a prijatými právnymi závermi. Dovolací súd opakovane zdôrazňuje, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

16.5. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak o taký prípad v danej veci nešlo.

16.6. Nedostatočne zistený skutkový stav veci, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP (1 Cdo 41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2018, 3Cdo/94/2018, 6Cdo/69/2020, 9Cdo/209/2020). Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II. ÚS 465/2017) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

17. Pokiaľ dovolutelia odvolaciemu súdu vytýkajú nesprávne právne posúdenie veci (napr. v otázke diskriminácie, porušení práv na ochranu osobnosti, nerešpektovaní ochrany osobných údajov) dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil

nesprávne právne závery. Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu ale nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti uvedenú v § 420 písm. f) CSP (R 24/2017, 1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018).

17.1. V zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. marca 2019 sp. zn. I. ÚS 61/2019 aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje CSP, je opodstatnený názor, podľa ktorého nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa strane neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúci odvolací súd, bez ďalšieho nezakladá ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP (9Cdo/248/2021, 9Cdo/73/2020, 9Cdo 121/2020). Napokon je potrebné uviesť i to, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

18. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcov 1/ až 3/ nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, preto ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

19. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na ich plnú náhradu, keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinili žalobcovia 1/ až 3/ (§ 256 ods. 1 CSP).

20. Podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. V danej veci dovolací súd nezistil splnenie v tomto ustanovení uvedených podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. V súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. rozhodnutia vo veciach sp. zn. 4Cdo/144/2019, sp. zn. 4Cdo/108/2019, sp. zn. 9Cdo/72/2020, sp. zn. 9Cdo/184/2020).

21. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.